

for hver enkelt kursus- eller uddannelsesplan. Kataloget vil blive udarbejdet parallelt med udarbejdelsen af finanslovsbidraget.

Takstkataloget skal sikre størst mulig gennemsigtighed – både for erhvervsområdeudvalgene, der skal disponere over den udmeldte dispositionsramme på grundlag af de fastsatte takster, for uddannelsesstederne, der har brug for at kende det økonomiske grundlag for det kommende års uddannelsesaktiviteter og for forvaltningen, der skal forestå udbetalingsadministrationen og den løbende budgetopfølgning over for erhvervsområdeudvalgene og uddannelsesstederne.

Når taksterne fastlægges i finansloven, vil det være Folketinget, der i fremtiden direkte fastlægger de overordnede økonomiske rammer for arbejdsmarkedsuddannelserne og hermed rammerne for styringen af området. I anmærkningerne til finanslovsforslaget vil der blive nærmere redegjort for de omkostningsforhold, der har været afgørende for takstforslagene.

Takstfastlæggelsen skal udtrykke en politisk afvejning af de faglige og kvalitetsmæssige krav, som uddannelsen stiller samt bevillingsbegrænsninger i form af produktivitetsforbedringskrav. Derudover vil taksterne blandt andet blive fastsat ud fra det forventede løn- og prisniveau.

Partsorganerne vil medvirke ved takstfastsættelsen gennem den årlige planlægningsproces, jf. §§ 18 og 24, hvoraf fremgår, at uddannelsesrådet i sin indstilling til ministeren – på grundlag af udtalelser fra erhvervsområdeudvalgene – skal stille forslag om takster og indplacering af uddannelser under taksterne.

Ligeledes vil uddannelsesrådet i sin indstilling til ministeren på grundlag af udtalelser fra Udvalget for erhvervsintroducerende uddannelse mv. stille forslag om dispositionsrammer og elevugerammer inden for erhvervsintroducerende uddannelse mv., særligt tilrettelagte kurser for ledige og andre grupper med særlige uddannelsesbehov samt andre arbejdsmarkedspolitisk begrundede uddannelsesforanstaltninger.

Til § 33

De direkte undervisningsudgifter (incl. moms) som er det takstbelagte område, afgrænses som:

- a. lærerlønudgifter,
- b. lønudgifter til andet personale, der bistår ved undervisningens gennemførelse,
- c. materiale udgifter, lærebøger/lærermidler mv. samt
- d. udgifter til udstyr, herunder leje og leasing.

Større eller specielle anskaffelser af udstyr forudsættes dog finansieret over en tillægstakst kombineret med en låneordning, idet anskaffelser af større eller specielt udstyr må forudsætte et behov af en vis varighed, og tillægstaksten må derfor fastsættes under hensyn til en forudsat afskrivningsperiode. Der vil ved disse anskaffelser af udstyr blive krævet dokumentation for behovet for det pågældende udstyr.

Helt ekstraordinære anskaffelser af udstyr, tårnkraner, entreprenørmaskiner etc. forudsættes dog finansieret ved éngangstilskud, og dette ekstraordinære udstyr vil blive opført i et udstyrskatalog.

Der vil ved takstfastsættelsen/afregningen med uddannelsesstederne blive fraregnet uddannelsesstedernes indtægter knyttet til de enkelte uddannelser – salg af produkter, eventuelle gebyrer mv., således at det nugældende nettoprincip ved tildeling af statstilskud til dækning af driftsudgifter ved arbejdsmarkedsuddannelser opretholdes.

Udbetalingen af tilskud til uddannelsesstederne forestås af det administrative system. Tilskuddene til de direkte undervisningsudgifter reguleres løbende på grundlag af dokumenteret aktivitet, dvs. faktisk antal elevuger.

Arbejdsministerens bemyndigelse efter stk. 4 til at fastsætte nærmere regler om ydelse af tilskud, vil blandt andet blive anvendt til nærmere at fastsætte begrebet faktisk antal elevuger.

Til § 34

Der henvises til bemærkningerne til § 37.

Til § 35

Efter forslaget yder staten et årligt fastsat bloktilskud til dækning af de enkelte AMU-centres fællesudgifter til bygningsdrift, herunder husleje, ledelse og administration mv. Også andre udgifter, der ikke hensigtsmæssigt kan fordeles på de enkelte uddannelsesområder, vil være omfattet af bestemmelsen. Der kan f.eks. være tale om regulering af uddannelsesstedets/centrets samlede tilskud under hensyn til lærernes gennemsnitlige lønanciennitet mv. Det kan også være undervisning af elever med særlige behov.

Bloktilskud er blandt andet valgt fordi fællesudgifter i vid udstrækning kan betragtes som faste udgifter, der kun i et vist omfang kan påvirkes af udsvingene i uddannelsesaktiviteten. Derudover kan de enkelte centre have meget varierede udgiftsbehov, fx afhængigt af om man råder over egne eller lejede bygninger, renteudgifter til lån i bygninger mv.

Det overordnede princip for fastlæggelse af konkrete principper for beregning af fællesudgifterne vil